

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémét és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémét és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2017. október 22.
Nyíregyháza (A nagytemplom szentelésének 231. évfordulója)
Istentisztelet
Igehirdetés címe: „Minden Átala van”

„Bizony, őtőle, őáltala és őreá nézve van minden: övé a dicsőség mindörökké. Ámen.” Róm 11,36

Szeretett Gyülekezet!

Mindenek előtt szeretném megkérdezni, tudják-e a testvérek, milyen jelentős és meghatározó ünnepnap ez a mai a nyíregyházi gyülekezet történetében? Tegye fel a kezét, aki ezt tudja!

Következő kérdésem, tegye fel a kezét, aki kifejezetten azért jött erre a mai alkalomra, mert tudta, hogy ünnepi istentisztelet lesz ebben a templomban és szeretett volna ezért hálát adni?

Szeretnék a kedves testvérektől elnézést kérni, mert a tegnapi ünnepi csendesnap alkalmával az záró áhítatban azt mondtam – pedig több könyvben is utána néztem, de nem ta-

láltam még utalást sem arra nézve, hogy mi volt a templom szentelési alapigéje – szóval szeretnék elnézést kérni, mert mint kiderült, le van jegyezve, hogy mi volt a templomszentelési ige. Köszönet Garai Andrásnak, aki éjszaka 1:20 perckor találta meg hosszas utánajárásnak köszönhetően, s elküldte nekem, hogy bizony fel van jegyezve:

385 „Ő segít is, mi pedig, gyarlók, leborulva imádjuk!”

Itt elvágta a szót s a közönség éneke tört fel.

*Elhagyván a helyét, megy a **ratkai esperes úr** most*

A kis emelvényhez, mit az ő részére csináltak.

S felmenvén, ott várt, míg az ének végire értek.

390 *Ekkor hálaimát mondott s olvasta a textust,*

Szent Pálnak levelét olvasta a rómaiakhoz,

Tizenegyed részből az utolsó versszakot. Azután

Csendes hangon előbb, később hangját felemelve

Lendületes szókkal szívükhöz szólt a híveknek.”

Szóval, mint kiderült a Római levél 11,36. vers alapján hirdette az Igét esperes úr, s az imént elhangzott Ige volt az ünnepi istentisztelet alapigéje. Évtizedes várakozások, rengeteg egyeztetés, közbenjárás, fáradozás, kudarcok, imádságok előzték meg ezt az ünnepi istentiszteletet. Onnantól kezdve, hogy idejött 300 gazda, azon fáradoztak, hogy nekik lelki hajlékra van szükségük. Nem volt nekik elég sem méretei, sem igényesség tekintetében deszkából összeeszkábált „pajtatemplom”. Ők többet szerettek volna. Addig imádkoztak, addig fáradoztak, esedeztek, gyűjtöttek adományokat, közbenjártak a jó ügy érdekében, hogy Isten 1784. március 25-én megengedte, hogy ezen templom alapkövét letegyék. Csupán két és fél év, 30 hónap telt el, s ez a hatalmas, építészeti, statikailag, művészeti kiváló épület, ami egy csoda volt az akkori kor teljesítményét tekintve, felépülhetett. 1786. október 22-én, 231 évvel ennek a templomnak a falai szét voltak feszítve, egy gombos tűt nem lehetett elejteni, mert ünnepi istentiszteletre gyűltek össze az emberek, hogy hálát adjanak, mert megbe-

csülték a templomot, amiért ők fáradoztak, „éj-nappal” lát dolgoztak, hordták a köveket, cipelték az építő anyagokat, segítettek, mert magukénak érezték ezt az épületet, szerették a templomot, szerették az Isten házáat. S nézzétek meg, 231 év után, 7,7 emberöltőnyi idő (30 év számítással) után ki emlékszik már ezekre a pillanatokra? Ki becsüli meg ezt az épületet. Azt vesszük észre, hogy a feledés homályába merült. Vannak emlékfoszlányok, de már mi sem ünnepelni jövünk, hanem egyszerűen jövünk – ha jövünk –, mert itt áll ez a templom. Pedig az akkori emberek szívét milyen forróság hatotta át, s vajon ma áthatja-e ilyen forróság, áthatja-e a hála az emberi szíveket. Megdobban-e egyáltalán a szívünk, amikor elődeinkre gondolunk, mennyit fáradoztak értünk is, hogy legyen egy templomunk. Mondjuk meg őszintén, nem! Eltelt 7,7 emberöltőnyi idő, s már nem olyan a hála... nem az van a szívünkben most, mint akkor az emberek szívében volt.

De szeretnék nektek arról beszélni, mi az, ami ma is át tudja forrósítani a szíveket. Mert azt látjuk, egy templom, egy épület

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

nem tudja. Azonban van Valaki, aki által van minden – ahogy az Ige mondja: **„Bizony, őtőle, őáltala és őreá nézve van minden”**. Nem tudom, mi hangozhatott el azon a templomszentelési ünnepen, feltételezhetően Isten dicsérték, hogy felépülhetett a templom, de én ma arról a **„tegnap, ma és mindörökké ugyanaz”** Úrról szeretnék beszélni, aki ma is megváltoztathatja az emberi életet, aki ma is értelmet adhat az emberi életnek. Aki ma is tud mit kezdeni a bűneinkkel, tud egészen új emberré tenni. Talán ma is ülnek közöttünk olyanok, akik keresik az életük értelmét, akik komoly kérdéseket feszegetnek legbelül, ahogy a híres színész, Kállai Ferenc is élete végén nagyon komoly kérdésekre kereste a választ:

„... Volt idő, hogy úgy tűnt, tovább megy a világ. Fiatalon hittem benne. Idős koromra viszont azt kell látnom, hogy nem lett igazam, mert optimista voltam. Túlzottan.

Hogy most meg túlzó pesszimista vagyok?

Lehet. Ez az én személyes problémám. Az én örök problémám, ami amíg élek, már megmarad, hiszen csak nem tudok előbbre jutni. Talán éppen amiatt, hogy ilyen borúsan látom a jövőt. Saját nyavalygásomban nyüglődöm. Hetvenöt éves koromra, a vége felé, eljutottam tehát addig az alapkérdésig is, amelyet már annyian feltettek maguknak:

– Miért vagyunk a világon? Tessék mondani, miért születtem meg én?”

Ilyen komoly kérdésekre kereste a választ, s talán te is erre a kérdésre keresel valami megnyugtató választ, ami békességet adhat. Mert vannak, akik keresik a választ, de a szívük nem nyugszik meg, mert mindig rossz helyen keresik. Isten Igéje egyértelmű és világos választ ad: **„Bizony, őtőle, őáltala és őreá nézve van minden”**. Tőle van az ünnep, az élet, Ő ad és elvesz. Neki van hatalma építeni és rombolni. Ahogy Jeremiást is ezzel a „hatalommal” ruházza fel: „¹⁰Lásd, én a mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

pusztíts és rombolj, építs és plántálj!” Jer 1,10. Ennek az emberi szívnek kellene megérteni végre, hogy semmi hatalma nincsen az embernek, ha nem felülről adatott volna. Isten értelmet szeretne adni az életünknek. Nélküle csak *bolyongás* lesz ez a földi élet. Mert Isten nélkül nem tudunk mit kezdeni egy nagyon fontos tényezővel, amivel számolni kell ebben az emberi életben, a bűnnel. Az emberi bűn mutatkozott meg az 56-os forradalom és szabadságharcban, amikor az elnyomásra, a kommunistákra, a diktatúrára, a bűnre azt mondták, elég volt. Miért kellene így élnünk, amikor élhetünk szabadságban, diktatúra, elnyomás nélkül. Sinkovist Imre élete, szerepvállalása az 56-os eseményekben példaértékű: 1956. október 23-án tízezres tömeg előtt szavalta el a Nemzeti dalt a Petőfi-szobornál, az esemény az 1956-os megmozdulás jelképe lett. Majd a november 4-i megtorlás után módszeresen vették elő az eseményekben szerepvállalókat. Így emlékszik vissza a színész: „*Ők tőlem nyilvános önkritikát kívántak, és én ezt nem voltam hajlandó megtenni. [...] Még élő vezető politikusunk*

próbált azzal hatni rám: Sinkovits elvtárs, maga kövezte ki az utat a Petőfi-szobortól a Köztársaság térig. Én ezt ott, akkor, rögtön visszautasítottam. Ezt követte volna a mentőakció: hogy hangosan nyilatkozzak. Azt mondtam: nem, nincs mit visszavonnom.” – Sinkovits Imre.

Ezek a bűnök mind-mind ott vannak a történelmünkben, s a kommunizmus vérét és bűneit a mai napig nem tudtuk lemosni magunkról. Nem is fogjuk tudni, de jött Valaki, aki vérével le tudja mosni a bűn okozta vért. Ahogy Káin bűne által okozott vértől Valaki meg tud tisztítani, úgy a te életedben is ezeket a bűnöket letudja tisztítani, meg tud tisztítani, fehérebbé tud tenni, mint a hó: „**⁹Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó.**” Zsolt 51,9. Jézus Krisztus vére minden bűnre elég, minden bűnt képes megbocsátani, minden bűntől képes megtisztítani. Ez a drága vér nyújthat bűnbocsánatot és adhat értelmet mindennek. Ez a templom, s egyházunk egyetlen temploma mit sem érne, ha nem lenne Jézus Krisztus. Őáltala van minden, Ő tart össze

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

bennünket, Ő ad értelmet az ünnepünknek, Őérte vagyunk há-
lásak és gondolunk elődeinkre, akik fáradságos munkával épí-
tették meg ezt a csodálatos templomot. **„Őáltala és őreá néz-
ve van minden: övé a dicsőség mindörökké. Ámen.”**